

Tesi doctoral de Gabriela Negro, Títol: *Prácticas discursivas, redes sociales e identidades en Bergantiños (Galicia): La interacción comunicativa en una situación de cambio sociolingüístico*, sota la direcció del Dr. Celso Álvarez Cáccamo, Universidade da Coruña, llogida el 12 de setembre de 2000.

1. OBJECTIUS I ESTRUCTURA DE LA INVESTIGACIÓ. Recerca sobre la negociació de les identitats discursives, sociodiscursives i, al capdavant, socials en contextos d'interacció i en gèneres verbals específics en una situació de canvi sociolingüístic, determinada per un procés progressiu d'urbanització i consegüent reestructuració relativa de les xarxes de relació social tradicionals. Es tracta, doncs, d'una anàlisi microsociolingüística empírica de les pràctiques verbals i els processos comunicatius locals, l'objectiu de la qual mira a fer-ne palesa l'articulació amb l'ordre social vigent i amb les identitats dels actors socials. L'autora entén aquestes pràctiques no tant com el reflex o l'índex de la realitat social, sinó més aviat com un procés dinàmic i interactiu que tendeix a construir la realitat social.

Després d'una descripció de la comarca estudiada, de les comunitats de parla i de les xarxes socials primàries que les sustenten, la recerca se centra en l'anàlisi de dos gèneres verbals tradicionals, propis de processos de socialització en el món rural gallec: la "*regueifa*" i el regateig, i també en la construcció de les identitats locals. Així mateix, hom hi analitza aspectes del discurs institucional públic (entrevistes formals, plens d'Ajuntament, espais radiofònics) i hi fa palesos els mecanismes de creació de la identitat institucional, de naturalització i legitimitació del discurs institucional mitjançant el reciclatge de recursos lingüístics tradicionals i altres procediments. També incideix en el tema de les ideologies lingüístiques.

Prèviament, l'autora fa un recorregut per les diverses disciplines que han estudiat aquestes qüestions en termes generals, i de forma més específica ressenya la bibliografia abans d'abordar els temes de cada capítol.

El treball és molt interessant i original, tant pel que fa a la base empírica com a la destria aplicació dels instruments d'anàlisi. Respon als interessos i objectius de l'escola corunyesa d'etnografia lingüística i anàlisi del discurs. Tot i així, és innovador en el conjunt de la sociolingüística gallega.

2. METODOLOGIA. La tesi es basa en un treball de camp desenvolupat a la comarca de Bergantiños. L'arreplica de dades de parla natural s'ha dut a terme mitjançant l'observació participativa i també s'han aplegat dades radiofòniques.

Quant als instruments d'anàlisi conceptuals, s'ha dut a terme un treball multidisciplinar, tot combinant-hi aproximacions pròpies de l'etnografia de la comunicació i la sociolingüística interactiva amb d'altres procedents de la pragmàtica, de l'anàlisi de la conversa i de l'anàlisi crítica del discurs, entre les disciplines lingüístiques, i de l'etnometodologia i els corrents recents de l'antropologia lingüística, entre les ciències socials.

El tractament de les dades és coherent i pertinent en relació amb allò que es debat en cada cas. La metodologia ha estat aplicada amb rigor. L'autora exhibeix un coneixement detallat d'una àmplia i diversa bibliografia, i en fa un ús pertinent. L'exposició és lingüísticament i conceptualment ordenada. [J. A. A.]